

ikke at røre derved paa indeværende Tidspunkt. Den nuværende Presselov er saa frisindet og rummelig, at den frie Meningsudveksling, som vi herhjemme sætter saa højt, har kunnet finde Plads og trives under den, og en i det store og hele sund og ansvarsbevidst Presse har kunnet udvikle sig. Paa den anden Side har det ogsaa været muligt at komme Misbrug til Livs i Kraft af den. Jeg skal dog tilføje, at under den Form, hvori Forslaget til en ny Presselov nu foreligger, vil denne frie Meningsudveksling kunne fortsættes.«

I det følgende skal anføres det væsentligste Indhold af den nye Lov sammenholdt med de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug.

Medens Loven af 1851 krævede, at her i Riget trykte Skrifter skulde være forsynet med *Bogtrykkerens Navn* eller Firma samt *Trykkestedet*, udvider § 1, Stk. 2, denne Bestemmelse til ogsaa at gælde ethvert i Udlandet i det danske Sprog trykt Skrift, der gøres til Genstand for forretningsmæssig Indførsel eller offentlig Udbredelse her i Riget. I Forvejen var det ved en i Henhold til Loven om illoyal Konkurrence udstedt Bekendtgørelse af 2. Februar 1925 fastsat, at Skrifter, der trykkes i Udlandet i det danske Sprog, i Detailsalg kun maa sælges eller udbydes til Salg, naar de er forsynet med Angivelse af Trykkeriets Navn og Beliggenhed.

Videre bestemmer § 1, Stk. 3, at den, der indfører eller offentlig udbreder de nævnte Skrifter, ifalder Ansvar, saafremt Skriftet ikke er forsynet med Angivelse af Bogtrykkerens Navn eller Firma samt Trykkestedet, eller saafremt han er vidende om, at Angivelsen er urigtig. Efter Loven af 1851 kunde Forhandleren eller Uddeleren kun straffes, hvis det drejede sig om et her i Landet trykt Skrift, og Bogtrykkeren ikke kunde udfindes.

Bestemmelserne i § 2 er nye. De fastsætter, at paa periodiske Skrifter, der udkommer her i Riget, skal *Redaktøren* angive sig som saadan. Angives paa Skriftet en anden Person som Redaktør end den virkelige, straffes saavel denne som den urigtig angivne, saafremt Angivelsen er sket med hans Samtykke. Ligeledes straffes Udgiveren af et periodisk Skrift, paa hvilket den nævnte Angivelse mangler eller er urigtig.